

PRENSES BURUNKIVIRAN

Tek Perdelik Tiyatro Oyunu

Afak P. Hasani'nin *Prenses Burunkiviran*
kitabından uyarlanmıştır.





OYUNCULAR

ANLATICI: Sahne geçişlerini bağlayan, olayların akışını yönlendiren dış ses veya oyuncu.

PRENSES BURUNKIVIRAN: Her şeye burun kıvıran prenses.

KRALİÇE: Disiplinli ama şefkatli anne.

KRAL: Bilge ve yol gösterici baba.

KUZEY ADALARI PRENSESİ: Misafir prenses

AŞÇI: Sarayın emektar çalışanı.

SARAY GÖREVLİLERİ (KORO): Sahne hareketliliğini ve telaşı sağlayan 2–4 kişilik ekip.



1.PERDE

ANLATICI

Bu bir prenses hikayesi. Ama bildiğiniz prenseslerden değil. Onun adı Prensес Burunkıvıran... çünkü her şeye burun kıvırıyor.

PRENSES BURUNKIVIRAN sahneye gelir, elini alnına siper ederek gözlerini kısar.

BURUNKIVIRAN: (Burnunu kıvrarak) Yine mi güneş? Ne büyük sürpriz!

PRENSES BURUNKIVIRAN bir iki adım atar. Havayı koklar. Bir anda yüzü ekşir, burnunu abartılı biçimde kıvrır.

BURUNKIVIRAN: Iyy... Hep aynı çiçek kokusu! Bir gün de patates kokun mesela!

AŞÇI, elinde gümüş bir tepsiyle hızla yanına yaklaşır.

AŞÇI: Kahvaltınız hazır, Prensесim!

BURUNKIVIRAN (Tabağa şöyle bir bakar, burnunu havaya kaldırır.): Bu yumurta fazla... yumurtamsı.



AŞÇI (Omuzları düşer.): Peki, Prensesim...

AŞÇI çıkar ve elinde bir başka tepsi ile gelir.

AŞÇI: Size çilek reçelli krep yaptım, Prensesim!

PRENSES BURUNKIVIRAN tepsiye bakar ve hemen burnunu kıvrır.

BURUNKIVIRAN: Krep mi bu? Battaniyeye benziyor. Battaniye yememi mi bekliyorsun? Hıh!

AŞÇI üzgün bir şekilde uzaklaşır. O sırada KRALİÇE, elinde bir mektupla sahneye girer.

KRALİÇE: Kızım, harika bir haberim var! Kuzey Adaları Prensesi pazar günü bizi ziyarete geliyor. Bir hafta kalacak. Belki iyi birer arkadaş olursunuz! Ne dersin?

BURUNKIVIRAN (Tam burnunu kıvrıracakken): Arkadaş mı?!

KRALİÇE (Sert bir tonla): Misafirimize asla, ama ASLA burun kıvrırmak yok!

BURUNKIVIRAN (Donakalır.): Asla mı?

KRALİÇE: Asla.

KRALİÇE arkasını dönüp gider. BURUNKIVIRAN seyirciye doğru döner.

BURUNKIVIRAN (Kendi kendine): Olacak iş değil! Ben burun kıvrırmadan nasıl yaşarım ki?



PRENSES BURUNKIVIRAN çıkar.
SARAY GÖREVLİLERİ telaşla sağa sola koştururlar.

GÖREVLİLER (KORO):

Masa örtüsü değişsin!
Çiçekler yer değiştirsin!
Kurabiyeler yeniden pişsin!

PRENSES BURUNKIVIRAN yeniden sahneye gelir.

BURUNKIVIRAN (Ellerini havaya kaldırarak): Hayır, hayır, hayır! Hepsi yanlış!

Uzaklardan bir trampet sesi duyulur.

GÖREVLİ 1: Misafir geldi!

KUZEY ADALARI PRENSESİ, dimdik ve gururlu bir yürüyüşle sahneye gelir.

KUZEY PRENSESİ (Burnunu kıvrarak): Siz misafirlerinizi kapıda karşılamıyor musunuz?

Salondakiler şok içinde BURUNKIVIRAN'a bakar.

BURUNKIVIRAN (Zoraki ve gergin bir gülümsemeyle): Elbette karşılıyoruz! Sizin için özel bir karşılama hazırladık.

KUZEY PRENSESİ (Güneşe bakıp küçümser bir ifadeyle burnunu kıvrır.): Bu kadar güneşli bir günde mi?

BURUNKIVIRAN (Kendi kendine, şaşkın): Bu... bu benim her zaman yaptığım şey! O da mı burun kıvrıyor?



İki prenses yan yana oturmaktadır. Aradaki buzlar yavaş yavaş erimektedir.

BURUNKIVIRAN: Şu ağaçlara bak, kurbağa kadar yeşiller!

KUZEY PRENSESİ (Gülümseyerek onaylar.): Haklısın! Hele şu çiçekler... kendilerini beğenmiş gibi duruyorlar.

İki prenses aynı anda kahkahaya boğulur.

BURUNKIVIRAN (Seyirciye döner, gözleri parlar.): Galiba... ilk kez gerçek bir arkadaşım oluyor!

ANLATICI: Prens Burunkiviran, yeni arkadaşına çok özel bir hediye vermek istiyordu. Bütün gece oturdu, düşündü... ve ona içten bir şiir yazdı.

PRENSES BURUNKIVIRAN elindeki kağıdı gururla göğsüne bastırır.

BURUNKIVIRAN: Bu şiiri çok sevecek!

İki prenses yan yana oturmuş yolculuk yapıyormuş gibi yapar. PRENSES BURUNKIVIRAN büyük bir heyecanla zarfı uzatır.

BURUNKIVIRAN:Al, bu senin için!

KUZEY PRENSESİ (Zarfı sertçe kapar, açıp okumaya başlar.): Bir şiir mi? Harfler de ne kadar eciş bücüş.

BURUNKIVIRAN (Umut dolu bir sesle): Beğendin mi?

KUZEY PRENSESİ: Beğenmek mi? Bu bir şaka olmalı. Üstelik komik bile değil.

KUZEY PRENSESİ kağıdı buruşturup yere fırlatır.



BURUNKIVIRAN (Sesi titrer, üzgündür.): O kadar mı kötü?

KUZEY PRENSESİ burnunu kıvrır. Daha sonra omuz silker ve başka yöne bakar. PRENSES BURUNKIVIRAN yavaşça öne, seyirciye döner. Eli ile burnuna dokunur. Ses tonu tamamen değişmiştir.

BURUNKIVIRAN (Fısıltıyla): Bir dakika... Ben de herkese böyle yapıyorum! Aşçı bana yemek getirince “İyy!” diyorum. Biri birşey gösterince burun kıvrıyorum. (Buruşturulmuş şiiiri yerden alır ve bakar.) Arkadaşım şiiirime burun kıvrırdı diye çok üzüldüm. Kalbim kırıldı... Demek ben her burnumu kıvrırdığımda... birinin kalbini kırmışım.

KRAL ve KRALİÇE tahtlarında oturmaktadır. PRENSES BURUNKIVIRAN koşa koşa içeri girer.

BURUNKIVIRAN: Anne, baba! Çok önemli bir karar aldım. Bundan sonra hiç kimseye, hiçbir şeye burun kıvrımayacağım!

KRALİÇE (Şaşkın ve mutlu): Çok güzel bir karar. Ama nedenini öğrenebilir miyiz?

BURUNKIVIRAN: KUZEY PRENSESİ şiiirime burun kıvrırdı. “Çok kötü,” dedi. Sonra da buruşturup yere attı.

(Bir an durur.) Çok üzüldüm.

Sonra düşündüm... Ben de herkese böyle yapıyorum. Demek ben burun kıvrınca onların da canı acıyormuş.

KRAL (Gülümseyerek): Aferin sana. Bunu fark etmen çok güzel.



BURUNKIVIRAN: Bir karar daha aldım!

KRALİÇE: Neymiş o?

BURUNKIVIRAN: Kuzey Adaları Prensesi artık arkadaşım değil!

KRAL: Neden?

BURUNKIVIRAN: Çünkü kalbimi kırdı! Üstelik özür bile dilemedi!

KRAL: Peki... sen ona kalbinin kırıldığını söyledin mi?

BURUNKIVIRAN (Durur.): Hayır.

KRAL: O zaman belki de seni ne kadar üzdüğünü bilmiyordur.

BURUNKIVIRAN: Ama belli değil mi?

KRALİÇE: Bazen bize çok belli gelir. Ama karşımızdaki anlamayabilir.

KRAL: Bu yüzden üzülünce sadece küsüp gitmek yerine ne hissettiğimizi söylemek iyi olabilir.

BURUNKIVIRAN (Düşünür.): Yani gidip ona... “Şiirimi buruşturunca çok üzüldüm,” mü diyeyim?

KRALİÇE: Bence bu çok iyi bir başlangıç.

BURUNKIVIRAN başını kararlılıkla sallar.



BURUNKIVIRAN: Tamam! Önce konuşacağım. Sonra arkadaş olup olmayacağımıza karar veririm!

Hızla sahneden çıkar.

KUZEY PRENSESİ yalnız başına, boynu bükük oturmaktadır. BURUNKIVIRAN yavaşça yanına yaklaşır.

BURUNKIVIRAN: Seninle konuşmak istiyorum.

KUZEY PRENSESİ başını kaldırır.

BURUNKIVIRAN: Şiirime burun kıvrıldığında çok üzıldüm. Kalbim kırıldı.

KUZEY PRENSESİ (Mahcup bir şekilde): Özür dilerim. (Bir an durur.) Aslında... şiirini beğenmiştim.

BURUNKIVIRAN (Şaşkınlıkla): Beğendin mi?!

KUZEY PRENSESİ: Hıhı. Ama sen her şeye burun kıvrıyordun ya... Ben de seninle arkadaş olabilmek için öyle davranmam gerektiğini sandım.

BURUNKIVIRAN: Yani... sırf benimle arkadaş olmak için şiirime burun kıvrydın?

KUZEY PRENSESİ: Hıhı.

BURUNKIVIRAN: Ama senin benim gibi davranmana gerek yok ki! Hem artık benim de benim gibi davranmama gerek yok!

İkisi de bir an durur.

BURUNKIVIRAN: Burun kıvrırmak insanı havalı yapmıyor.

KUZEY PRENSESİ: Arkadaş da yapmıyor...

BURUNKIVIRAN (Yüzünde kocaman bir gülümseme belirir): Bence de. Ama... son bir kez, burun kıvırmaya burun kıvıralım mı?

KUZEY PRENSESİ (Gülerek): Hadi! Üç... iki... bir...

İki prenses abartılı ve komik bir şekilde burunlarını kıvrıp kahkaha atarlar.

ANLATICI: O günden sonra iki prenses çok iyi arkadaş oldular. Peki hiç mi burun kıvırmadılar diye soracak olursanız...

BURUNKIVIRAN seyirciye bakar. Burnu hafifçe kıvrır. Hemen eli ile burnuna dokunur ve kendini durdurur.

BURUNKIVIRAN: Şeyyy... elimizden geleni yaptık!

Tüm oyuncular sahneye çıkar, seyirciyi selamlar.

SON

